

Heeres **Tele** dubbelhals

Zoals beloofd, gaan we nu meer in detail bekijken, wat Richard Heeres uit Den Haag aan dit project heeft gedaan. Mocht je dit voor het eerst lezen, we hebben in onze mei editie op pagina 44 de introductie van dit project besproken. We doen dit in delen, omdat het nogal omvangrijk en zeker uniek is. Aan de basis staat een akoestisch dubbelhals model, die Heeres in 2010 voor de Amerikaanse gitarist Terence Hansen bouwde. Aan het begin van dit jaar kreeg Heeres de opdracht een soortgelijke uitvoering in een Telecaster model te bouwen. Opnieuw betreft het een dubbelhals en moet het door allerlei aanpassingen geschikt zijn voor de tap techniek van Hansen. Door NICKY MOEKEN.

De spanning op de body van het instrument vraagt om versterking. Hier zie je het mahoniehouten blok als voorbeeld, waar drie koolstof staven in geplaatst gaan worden. De driehoek is glasvezel, wat tussen de mahonie body en de purperhart top gesandwich wordt, om samen met de staven meer stijfheid aan de body te geven. Voor de bevestiging wordt 2-componenten lijm gebruikt.

De basis van de body bestaat uit 4,8 centimeter mahoniehout met een top van purperhart (Purpleheart).

Ruim drie centimeter wordt de gleuf dik, waar de tweede hals onder de eerste doorloopt. De halzen gaan elkaar dus kruisen. Zien we hier nog het blok mahonie met de top, later deze maand wordt dit gefreesd tot de vorm, die we van een T-model kennen. Richard zaagt eerste grofweg de vorm uit en gaat dan op de millimeter frezen.

Bij het creëren van zo'n omvangrijk project springt de bouwer regelmatig van de hak op de tak. Tenslotte moet niet alleen het hout, maar ook de elektronica en de Hardware doordacht geselecteerd worden. Zo heeft hij na vele experimenten gekozen voor de uiterst stabiele stemmechanieken van Steinberger.

Zagen we in de eerste aflevering slechts ideeën, hier zien we de start van het zaagwerk van de 'vaste' hals met daarop de ebbenhouten toets gelijmd.

Daarnaast vraagt het tapwerk van Terence een snaardemper, die aan de kop van de hals geplaatst wordt en middels een mechaniek wel of niet vastgezet kan worden. We kennen dit systeem van Michael Angelo en Jennifer Batten. De laatste wordt via All Parts geleverd en in de dubbelhals gebruikt. Aan de omvangrijke elektronica, die we in de eerste editie omschreven, is niets gewijzigd.

Wel is de keuze voor de magnetische elementen gevallen op Seymour Duncan; Little '59 en Lil Screamin' Demon. Beide elementen hebben de vorm van een Single-coil, echter zijn door twee extra smalle spoelen naast elkaar echte Humbuckers. Twaalf individuele RMC piëzo elementen vullen dit aan. Het instrument krijgt hierdoor drie uitgangen: één voor piëzo, één voor de magnetische elementen en een 13-pins MIDI Out voor bijvoorbeeld aansluiting op een Roland gitaar synthesizer. De vaste hals komt met 24, de losse hals met 22 Jumbo frets. In overweging neemt Heeres nog de toevoeging van een magneetstrip. Deze zal naast de schuin geplaatste hals lopen, zodat het de hals beter in positie krijgt en houdt. Dit bijzondere idee moet eerst getest worden of het geen effect heeft op de elementen of het overall geluid. Aan het eind van het jaar moet dit project afgerond zijn. De volgende en laatste aflevering gaat over een test van het eindresultaat. www.heeresguitars.nl ✓